

վերին աստիճանի գործնական մարդ, վաղուց պատրաստած և վաւերացրած կտակ է ունեցել: Կտակը վաւերացրած է անցեալ յունալիրին, այն ժամանակ դեռ ողջ կարողաւթիւնը հաշված է ունեցել 400,000 բուբու, որ և բաժանել է այսպէս.—40% յատկացնել կնոջ (որդիք չունի) 20%—երկու բաժան եղացյներին, 10%—Միան քաղաքին՝ իր ծննդավայրին՝ բարեգործական և մարդասականի գիւղերի բնակիչները, փորձով տեսանոր թէ որքան փրկարար ազդեցութիւն ունի այդ դելը խօժրացով հիւնդավայրիների վրա: Այժմ երախտապարտ ժողովուրդը, թէ քաղաքացիք և թէ գիւղացիք՝ պատրաստել են բազմաթիւ ստորագրութիւններով մի չնորդակալական ուղերձ, որ զիտաւորութիւն ունեն ներկայացնել կապիտան Սարագովսկուն:

նպատակով, 10% բարու քաղաքին՝ հոգեկան հիւանդների և ապօրինի զաւակների համար ապաստաբան շնուրու, այն պայմանով միայն, որ քաղաքը պարտաւորվի իր հաշով պահպանել ապաստաբանի գոյութեանը, հակառակ դէսքրում, երբ քաղաքը յանձն չառնի, այն ժամանակ այդ 10% էլ յատկացնել կրկին Միլան քաղաքին. 5% իր հին կօմպանիօնին, որը վարուց բաժանված է, 5% հոռու ազգականներին, 5% իր կառավարչին՝ Շումաներին և վերջապէս 5% էլ այժմնան ծառայողներին՝ համաձայն նրանց ծառայութեան «Խօ. Օբօրքնի» լրագրում կարդում ենք «Մուկվացի Ակլիմատիզացիական ընկերութեան ժողովի վերջին նիստում, ի միջի այլոց պ. Հալրով մի գեկուցում արեց՝ Կովկասում բօստանիական այգիներ զարգացնելու անհրաժեշտութեան մասին: Պ. Հալրով, որն այնքան զերծ մասնակի է արդարացնելու անհրաժեշտութեան մասին:

Տարբինսկի քանակութեանց
Հանգուցեալի խնամքը, հոգացողալիինը դէպի
իր ստորագրեաները թող գոնէ օրինակ լինի մեր
հայ վաճառականների համար, որոնք ոչ միայն
մոքներով չեն անցկացնում ծառայողների ասպա-
հովութեան հարցը, ոչ միան չեն հոգում նրանց
զբոքեան բարւարման մասին, այլ աշխատում են
ամենակերպ հարստահարել նրանց, շատ զբա-
ղեցնել, քիչ վարձատրել և կարիք ունեցած ժա-
մանակն էլ փոխանակ աշակեցելու, օգնելու, նպաս-
տած լինելու՝ դուրս վանդել, պաշտօնից զրկել և
տարիներով աշխատած համեստ պայտօնաւորին

յեսի հաւասարեցնել, ուժիկը կարել, եթէ շահսդպնակթիւնչ է ունեցել պաշտօնաւորը իր իրաւոնքը, իր պատիւը պաշտպանել...
Ն. Պ.

ՄԱՍԱԿ ԽՄԲԱԳԻՒՆ
ԹԻՖԼԻՍ. 9 սեպտեմբերի
Այսօր փակվեց Հաւլաբարի ձրի թէյատոնը:
Մաս առ իջով ասած եմ համաստվ. հասաւաս-
Մեզ հեռագրում են ՊՈՒԲԱՑԻՑ, որ այդտեղ
Գամառ-Քամթիպայի յիշատակին կատարված հոգե-
հանգատի ժամանակ հանգանակված է եղել յօ-
դուած հանգուցեալի ընտանիքի մօտ 30 լուրի:
Ստորագրութիւնը շարունակվում է:

Հարկաւոր ենք համարում սպազմել հետևեալ տեղեկութիւնները Հաւաբարի ձրի թէյատան մասն; Թէյատունը իր գոյս-թեան ընթացքում, այն է յուշիսի 18-ից մինչև սեպտեմբերի 10-ը, այցելել են 74,437 մարդ, որոնք ստացել են թէյ և սուա-

Հաւաքարում ապրող այս ինտելիգենսա և ունակութարուններին, որոնք թէ իրանց համակառութեամբ և թէ նուիրատուութիւններով մեծ նպաստ ցոյց տուեցին թէյտուանը:

Սոյլ բոլոր աշխատաւորների վարձաւութիւնը
թող վնի այս թե թե և ու թիւնը, որ զգաց այս
ամիսների ընթացքում մեր աղքատ ժողովուրդը:

Ստացանք երկու փոքրիկ գլուխքներ, մէկը՝ տպա-
գրված Մօսկվայում, «Փարոսի վրա» վերնագրով,

թարգմանութիւն ուստի է ինչպիս, արժե 10 կոպէկ, միւսը՝ տպագրված Ալեքսանդրովոլում, «Մարօ» վերնագրավ, որը մի պատկեր է իրական կեանքից՝ աշխատութիւն Շիրակեցու, գինն է 5 կոպէկ:

Ինչպէս յայտնի է, Երևանի թեմական գպրոցը շատ ողորմելի վիճակի մէջէ տնտեսական կողմից,

Կովկասեան կառավարչապետի դիւանատունը և այնպէս որ, օրինակ, անցեալ տարի չէր կարողանում վճարել վարժապետների հաջին ոռոգիները: Իսկ այս տարի դպրոցը հրաւիրել է մանկավարժ Մեդրակ Մանդինեանին՝ տեսաւ 2,000 բուրքի ոռոգի: Կովկասի շատ ուրախ կը վիճէինք, եթէ մեր

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՍԵՐԵԱՆԴԻ ՊՈՎՈՒՅԻՑ մեզ գրում են. «Զ նայելով որ բժիշկները ուրանում են կապիտան Ստրավոսկու հարած գեղի, կաւդանի օդաւեէտուինը խօլէրայի դէմ, բայց մենքը թէ քաղաքին

ոս եպիսկոպոսի մահվան բօթաքեր լուրջը։ Ով որ
անոթ էր անձնապիշտ Մխիթարեան եպիսկոպոսի
և գիտէր գոնէ փոքր չափով՝ նրա գործու-
թութեան եղանակն ու եռանդը, չէր կարող այլա-
պէս զբալ, եթէ ոչ ցաւել և ողբալ անփոխարինե-
ի կորսակի պատճառով։ Միայն Ատրպատականի
պէս հեռու անկիրանում գտնվող հայերը չեն, որ
վակում են իրանց իմաստաբ հօրից, ար-

առասաճակութեա Տամալ ասք, այո, թէ բաչպէս էր ա-
պայտում այն լրագրող-մրուտղներին, որոնք անա-
թօթարար ազաշում էին նրանից գանել քանի մի
ափամասորդներ իրանց բարեցապէս ընկած լրագրու-
երի համար. լեզ էինք շատ անգամ, ինչպէս նա-
տաւմ էր. Կարանք այն յիմար էշերն են, որոնք
լայն աքայտմ են ընկած, ուժասպառ առիւծնե-
ինն: Նա ժամանակի պահանջներին խելամուտ,
ուանդուն, անխոնջ և անձնադր մի անձն էր: Եւ
հաւա երկվող կրելով թէ մի գուցէ կատաղած
աթարները աւարեն Թավրիզի հայերի տունն ու-
ների՝ մնաց այնտեղ և անձնուիրաբար գոհ գնաց
քից յետոյ աշխատել է բաւականացուցիչ բայց-
աբութիւններ տալ ուռւաց կառավարութեանք:

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍԿԱՍՍԱՆԻՑ

նադութ խօլէրային։ Այս, եռամգուն, դործունեայ ր, ինչպէս վերև յիշեցինք և կատաղում էր, երբ ու պաշտօնակիցներից մէկը զրում էր մտերմա- ար նրան, որ գործ չը կայ անելու... Կատաղում էր բրդարացի բարկութեամբ ասելով՝ որ հայերս ի- աւունք չունենք գանգատվելու օտարներից, քա- ի որ մենք չը ճապատված լինելով մօնորներով, ալմոխմերով, չէքեներով յանդինում ենք ա- ել թէ գործ չը կայ անելու։ Հաստ ցանկա- է, որ Մխիթարեանի մօտիկ ծանօթները էր անում, ողպէս զի տեղական ժողովրդին կա- րելի եղածին չափ նախապատրաստէ, վտանգի միջոցին անվնաս մնալու։ Սակայն ոչ ոք ուշադ- րութիւն չը գարձնից նրա փորձառու խորհուրդ- ների վրա և հետեանքն այս եղաւ, որ այժմ իւ- րաքանչիւր գիւղ խօլէրայով վարակված լինելով՝ կոտորվում են անլստիր թէ քրիստոնեաները և թէ մանաւանդ մահմետալիաները։ Բժիշկը Սալ- մաստի հարուստ դաստիարագի առջև անցեաները մի ատենաբանութիւն արեց, մատնացոյց անելով

Համատէին նրա կենսագույնիւնը մանրամասնօ-
էն հրատարակել, որով կերեար հայ հասարակու-
թեանը թէ ինչպիսի առաջնորդ ենք կորցրեթ;
Մ. Ն.
Ա.ՄԵՐԻԿԱՅԻ ԳԻՒՏԻ ՉՈՐՏՆԱՐԻՒԲ-ԱՄԵՆԱԿԸ

1880 — 08 1881 81
Խաղաղի Ձևով քաղաքում մկնեցան շբեղ օնախմբութիւններ Քրիստովոր Կողումբոսի և միրիկայի գլուխի 400-ամեակի առաջինք: Տօնամբութիւնը մկնեց մի համբխաւոր ներկացցումոց «Carlo Felice» թատրօնում, այնուհետև հիբրիդ այցելեցին կօրումբոսի ցուցահանդէսը, առ ինեւու ևն ճայնեսամենեւ և առաջանահետ

լառու էլ սողովրդի առջև այժմ՝ անօգնական է թողված. Արա գեղերը սպասվելու վրա են: Ոչ ոք չէ կատնամարդ փող հանդանակել և բժիշկին գոնէ մի չնչին գումար յանձնել: Այժմ բժիշկը, հարուստների այդ անզթութիւնից զգված, ինքն էլ սիրթականից զրկված, դիտաւորութիւնն ունի, հենց որ խօվան վերջանայ թղթնել Պարակաստան և վերաբառնալ Անդրկոմիկաս: Այն ժամանակ վայ

Օգոստոսի 14-ին, ուրբաթ օր, Սալմաստ գաւառի Գիլման քաղաքի հեռադրաստան մէջ պաշտօնական մի հեռապիր է ստուցված Դավթէծից, որից իմանում ենք, թէ Դավթէծում մինչև յիշեալ օրը մեռնալու թիւը եղել է 16,000 հոգի։ Սակայն Դավթէծից այս կողմէնը վակած ձարուստ

զա Սպահնիան. իսկ Անգլիան չորրորդ տեղն է պարավեճրից ոմանք պատում են որ նոյն միջութեաւում, քանի որ միայն 3 նաև է ուղարկել: Ենթամ են որ լօրդ Սօլմբրի դիմաւորութիւն | ու Տեղիս հայ բժիշկը խփա ընդդիմանում խօէրայով ուղարկել Ձենօվա 6 հատ առաջին կարգի վարակված հիւանդներից արիւն առնելուն. և ի- ահակիր նաւեր, բայց նրա ամկամից յետոյ բաւ. ով որ բժիշկի խորհրդին չը հետևելով՝ արիւն աղաւոնի կարգավորութեամբ ուղարկված նաև- է առնել տալիս՝ անմիջապէս մեռնում է: թիւը պակասեցրին. կարծում են որ դրանով Անցեալ օր Գիլբերտ քաղաքի «Աղա մէջիտ»

գլխան ուղեց ցայց տալ, որ թէե ինքն բարես
մ է Խտալիայի հետ, բայց այլ ևս այն ուկրա-
նիամութիւնը չը կայ, որը կար երկու երկիրների
շ Սուլբրիի կառավարութեան ժամանակի: Ան-
այլից յետոյ, իրանց ուղարկած նաևերի թւփ
դմբից, գալիս են հետեւեալ պետութիւնները,
ստրօ-Ռևնդարիա, Արքէնտինեան հանրապետու-
թանը, Հիւսիսային Ամերիկայի Միացեալ-Յա-

Աղմերը, Յունատանի, Գերմանիա, Հոլլանդիա, Էպիրուսից աղաս մնալու համար Արքականը խօսքայի ամենափառականը Արքականը համարել որպէս կարելի է համարել, որովհետեւ ար օտար եղի կարելի է համարել, որովհետեւ Կարկառը գուրկ է առողջական ամեն միջոցներից՝ Միւնաւերի Այդ միջազգային նաւատօրմի մեջ Ժողովուրդը անբան կենդանիների նույն մրգեղին

